> Ale ty, Betlejem Efrata, choć jesteś najmniejsze wśród tysięcy w Judzie, z ciebie jednak wyjdzie mi ten, który będzie władcą w Izraelu, a jego wyjścia są od dawna, od dni wiecznych.
>
> *— Micheasza 5:2*

Książka: Stary Testament / Micheasza
Tematy: Boże Narodzenie, Jezus, proroctwo

Interpretacja:
Betlejem było niewielkim miastem położonym około 10 km na południe od Jerozolimy. Efrata stanowiła obszar wiejski w pobliżu Betlejem. Określenie *„Betlejem Efrata”* wskazuje na konkretne miejsce, w którym miał narodzić się *Odkupiciel*.

Warto zauważyć, że *Micheasz* nie wskazuje żadnego wielkiego miasta, takiego jak Jerozolima, jako miejsca narodzin Mesjasza. Zamiast tego wymienia skromną i położoną na uboczu miejscowość. Odzwierciedla to główne przesłanie jego proroctwa: Bóg objawia się poprzez to, co małe, słabe i bezbronne.

Micheasza 5:2 został przywołany przez Mędrców, którzy szukali Dzieciątka *Jezus* w Betlejem. W Ewangelii według św. *Mateusza 2:5–6* czytamy: *„A oni mu powiedzieli: W Betlejem w Judei; bo tak jest napisane przez proroka: A ty, Betlejem, ziemio Judy, wcale nie jesteś najmniejsze wśród władców Judei, z ciebie bowiem wyjdzie władca, który będzie rządził moim ludem, Izraelem”*. Cytat ten dowodzi, że sami Żydzi postrzegali słowa *Micheasza 5:2* jako proroctwo mesjańskie.

Interesujący jest również fakt, że Mędrcy byli cudzoziemcami, a nie Żydami, a mimo to znali Pisma żydowskie i poszukiwali *Mesjasza*. Wskazuje to, że Boże zbawienie nie ogranicza się do konkretnego narodu czy kultury, lecz jest dostępne dla wszystkich.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> On ci oznajmił, człowieku, co jest dobre i czego PAN żąda od ciebie: jedynie tego, byś czynił sprawiedliwie, kochał miłosierdzie i pokornie chodził z twoim Bogiem.
>
> *— Micheasza 6:8*

Książka: Stary Testament / Micheasza
Tematy: pokora, prawo, sprawiedliwosc

Interpretacja:
Micheasza 6:8 to jeden z najbardziej znanych wersetów tej księgi, podsumowujący główne przesłanie proroka: Bóg nie wymaga zewnętrznych ofiar, lecz sprawiedliwego i pobożnego życia. Werset ten ma formę dialogu, w którym Bóg zwraca się do ludu, wskazując, co jest dobre i czego od nich oczekuje.

Wezwanie do sprawiedliwości

Pierwszym wymogiem, jaki Bóg stawia swojemu ludowi, jest postępowanie sprawiedliwe. Oznacza to nie tylko powstrzymywanie się od czynienia zła, ale także aktywne działanie na rzecz dobra i sprawiedliwego traktowania innych.

Sprawiedliwość społeczna jest stałym motywem Pism Hebrajskich, a Micheasz kładzie na nią silny nacisk w swoim proroctwie. Na przykład w *Micheasza 3:9–12* prorok potępia przywódców Judy za niesprawiedliwość, a w *rozdziale 7* zapowiada, że Bóg osądzi lud za brak sprawiedliwości.

Sprawiedliwość nie jest abstrakcyjną wartością, lecz konkretną praktyką. Aby wypełnić to Boże przykazanie, możemy rozważyć istotne działania: dzielenie się czasem, zasobami i

darami z tymi, którzy najbardziej ich potrzebują; okazywanie wsparcia emocjonalnego i fizycznego potrzebującym; oraz walkę z uciskiem i dyskryminacją.

Umiłowanie miłosierdzia

Drugim Bożym wezwaniem jest *umiłowanie miłosierdzia*. Oznacza to dostrzeganie nieszczęść i cierpienia innych oraz czynienie wszystkiego, co w naszej mocy, by je łagodzić. Bóg z natury jest miłosierny i oczekuje, że Jego dzieci również będą okazywać miłosierdzie.

Miłosierdzie jest kluczową wartością w chrześcijaństwie i powracającym motywem w Ewangeliach. *Jezus* często mówił o znaczeniu przebaczenia, współczucia i okazywania innym pełnego miłości szacunku jako świadectwie naszej miłości do Boga. Musimy pamiętać, że miłosierdzie okazujemy innym nie dlatego, że na nie zasługują, lecz dlatego, że jest to okazja, *by bardziej upodobnić się do naszego Zbawiciela*.

Pokora wobec Boga

Trzecim wymogiem, jaki Bóg stawia swojemu ludowi, *jest zachowanie pokory wobec Niego*. Pokora jest uznawana za cnotę w większości tradycji duchowych, a w wierze chrześcijańskiej często uważa się ją za fundament pobożnego życia. Uznanie własnych ograniczeń i zależności od Boga stanowi istotny element pokory.

Micheasz kładzie nacisk na wezwanie do pokory. Nie wystarczy czynić sprawiedliwość i miłować miłosierdzie; musimy również zachować pokorę wobec Boga. Pokora uczy nas dostrzegać, że nie jesteśmy centrum wszechświata i że powinniśmy przeżywać swoje życie w świetle Bożej miłości oraz z troską o dobro innych.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Któż jest Bogiem jak ty, który przebacza nieprawość i daruje występek resztki swego dziedzictwa? Nie chowa swego gniewu na wieki, bo ma upodobanie w miłosierdziu.
>
> *— Micheasza 7:18*

Książka: Stary Testament / Micheasza

Tematy: Przebaczenie, miłosierdzie, grzech

Interpretacja:

Fragment ten można podzielić na dwie części. W pierwszej z nich napotykamy pytanie retoryczne zadane przez *Micheasza*. Nie ma Boga takiego jak Bóg Izraela, który przebacza swojemu ludowi i zapomina o jego grzechach. Zło i odstępstwo zasługują na Boży gniew i karę, a jednak miłosierdzie i przebaczenie stanowią namacalną rzeczywistość w życiu wierzącego.

Druga część zawiera wyjaśnienie tego faktu. Bóg nie trwa w gniewie na wieki, ponieważ znajduje upodobanie w miłosierdziu. Boże miłosierdzie to przymiot, który skłania Boga do przebaczania grzesznikom i przywracania właściwej relacji z Nim.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Odwróci się i zlituje się nad nami; pokona nasze nieprawości i wrzuci w głębiny morza wszystkie nasze grzechy.
>
> *— Micheasza 7:19*

Książka: Stary Testament / Micheasza

Tematy: współczucie, Przebaczenie, grzech

Interpretacja:
Werset *Micheasza 7:19* stanowi część ostatniego rozdziału tej księgi, w którym prorok opisuje upadek moralny i bałwochwalstwo mieszkańców Judy. Mimo ostrzeżeń proroka, lud Judy trwał w nieprawości i ostatecznie dostał się w ręce Asyryjczyków oraz Babilończyków. Jednak w końcowych wersetach *Micheasz* wypowiada słowa pocieszenia i nadziei na przyszłość.

Micheasz zapewnia mieszkańców Judy, że Bóg ponownie okaże im miłosierdzie, pomimo ich grzechów i uchybień. Prorok posługuje się wymownym obrazem, by opisać Boże przebaczenie: Bóg pogrzebie nieprawości ludu.

Kluczowym elementem tego wersetu jest obietnica, że Bóg wrzuci wszystkie nasze grzechy w głębiny morskie – co oznacza, że nigdy więcej nie będą one wspominane ani wytykane. Krótko mówiąc, Micheasz zapewnia mieszkańców Judy, że Bóg jest Bogiem miłosierdzia, który oferuje odkupienie i przebaczenie.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Dlatego będę wypatrywał PANA, będę oczekiwać Boga mego zbawienia. Mój Bóg mnie wysłucha.
>
> *— Micheasza 7:7*

Książka: Stary Testament / Micheasza
Tematy: nadzieja, sluchac, Zbawienie

Interpretacja:

W *Micheasza 7:7* prorok zachęca nas, byśmy zwrócili wzrok ku Panu. Zamiast rozpamiętywać nasze problemy i trudności, *Micheasz* uczy nas, abyśmy kierowali spojrzenie na Pana i na Niego oczekiwali. Zaufanie proroka do Boga jest widoczne w jego słowach, a jego wiara stanowi dla nas wzór do naśladowania w naszym własnym życiu.

Łatwo poczuć się przytłoczonym życiowymi wyzwaniami i zagubionym w troskach. Jednak wiara w Boga i zwrócenie ku Niemu wzroku mogą pomóc nam odnaleźć pokój oraz siłę do pokonania każdej przeszkody. Kierując nasze modlitwy i myśli ku Bogu, ufamy, że będzie On nas prowadził i wspierał pośród naszych zmagań. Przesłanie proroka ukazuje, że Bóg pragnie słuchać naszych modlitw, jeśli zdecydujemy się Mu zaufać.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*